

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

3. neděle postní cyklus A

„Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Řekli: "Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abys zahubil nás, naše děti a náš dobytek žízní?" Mojžíš volal k Hospodinu: „Co mám dělat s tímto lidem? Ještě trochu a ukamenují mě!“ (...) Mojžíš tak udělal před očima izraelských starců. Nazval pak jméno toho místa Massa a Meriba kvůli hádce izraelských synů a kvůli tomu, že pokoušeli Hospodina tím, že říkali: „Je Hospodin uprostřed nás, nebo ne?“ (Ex 17,3-7)

Kněz si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojdte dopředu!“
Doporučuje se, aby se sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Děti, určitě jste už někdy byly jinde než v tu chvíli maminka a tatínek. (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Každé ráno se rozloučíme a jdeme do školky nebo do školy. To je na krátkou dobu. Někdy se ale rozloučíme na dobu delší – jedeme k dědečkovi a babičce nebo třeba musíme do nemocnice. Pravda? (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Když je doba odloučení dlouhá, začneme se ptát, kde je maminka a tatínek. Zda na nás nezapomněli a proč nás vlastně poslali někam, kde vůbec nejsou? To pak máme v srdci takový divný a smutný pocit. Věděly byste, jak se takovému pocitu říká? (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Je to smutek a stesk. Stýská se nám. Když ten pocit trvá dlouho, přicházejí podivné myšlenky a nedůvěra v mamčinu a tatínkovu lásku! Jako bychom měli velikou žízeň a nikde by nebyla ani kapka vody, která by ji uhasila! Pokoušíme naší důvěru a někdy se i mezi sebou hádáme! (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Když ale znovu uvidíme maminku a tatínka, běžíme k nim a rychle je obejmeme a oni nás! Proč? Protože nás milují, i když je nevidíme a nejsou na blízku a nikdy nás neopustí. Naší žízeň uhasí svou láskou! (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

To hned zapomeneme na naše pochybnosti a smutek a stesk i hádky mezi námi! (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Naše srdce je zase plné lásky! Stále si připomínejte, že s naším Bohem je to stejné! Mojžíš věděl, že je potřeba připomínat si naše pochybnosti, abychom byli pevnější v důvěře a lásce k Bohu! Proto nazval místa na poušti Massa (od hebrejského slova NÁSÁ, což znamená pokoušet) a Meriba (od hebrejského slova RÍB, což znamená hádat se). Každou neděli se setkáváme s živým Bohem, s naším Pánem Ježíšem! A někteří z Vás už jej přijímají v Eucharistii! Nemusíme se hádat, nemusíme stále hledat, kde je! Protože Pán Ježíš je mezi námi a v nás!

Moc Vás chválím a děkuji Vám. Běžte teď na svá místa.

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

3. neděle postní cyklus A

„Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Řekli: „Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abys zahubil nás, naše děti a náš dobytek žízni?“ Mojžíš volal k Hospodinu: „Co mám dělat s tímto lidem? Ještě trochu a ukamenují mě!“ (...) Mojžíš tak udělal před očima izraelských starců. Nazval pak jméno toho místa Massa a Meriba kvůli hádce izraelských synů a kvůli tomu, že pokoušeli Hospodina tím, že říkali: „Je Hospodin uprostřed nás, nebo ne?“ (Ex 17,3-7)

Kněz si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojdte dopředu!“
Doporučuje se, aby si sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Pomůcky, které doporučujeme:

+ mísa s vodou, postačí cca 7 cm, na dno umístíme drobné kamínky, do vody naházíme lístečky, větvičky
+ nádoba na nečistoty nebo sáček

Děti, určitě jste už někdy byly jinde než v tu chvíli maminka a tatínek. (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Každé ráno se rozloučíme a jdeme do školky nebo do školy. To je na krátkou dobu. Někdy se ale rozloučíme na dobu delší – jedeme k dědečkovi a babičce nebo třeba musíme do nemocnice. Když je doba odloučení dlouhá, začneme se ptát, kde je maminka a tatínek. Zda na nás nezapomněli, a proč nás vlastně poslali někam, kde vůbec nejsou? To pak máme v srdci takový divný a smutný pocit. Věděly byste, jak se takovému pocitu říká? (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Je to smutek a stesk. Stýská se nám. Když ten pocit trvá dlouho, přicházejí podivné myšlenky a nedůvěra v mamčinu a tatínkovu lásku! Jako bychom měli velikou žízeň a nikde by nebyla ani kapka vody, která by ji uhasila! Když máme žízeň, snažíme se najít vodu, hledáme pramen nebo studnu. Kněz *dětem ukáže nádobu s vodou*. Tahle voda se ale nedá pít! Je znečištěná našimi pochybnostmi a hádkami! (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Když ale znovu uvidíme maminku a tatínka, běžíme k nim a rychle je obejmeme a oni nás! Proč? Protože nás milují, i když je nevidíme a nejsou na blízku a nikdy nás neopustí a naši žízeň uhasí svou láskou! To hned zapomeneme na naše pochybnosti a smutek a stesk i hádky mezi námi! Voda ve studni je zase čistá! (*dát prostor dětem, nehodnotit*)

Naše srdce je zase plné lásky! Znovu uvěříme, že nás tatínek a maminka milují! Věřit v lásku, znamená vyčistit studni a to teď děti uděláme! Kněz *vybídne děti, aby z vody vyndaly kamení a větvičky a lístky*. Stále si připomínejte, že s naším Bohem je to stejné! Každou neděli se setkáváme s živým Bohem, s naším Pánem Ježíšem! A někteří z Vás už jej přijímají v Eucharistii! Nemusíme se hádat, nemusíme stále hledat, kde je! Protože Pán Ježíš je mezi námi a v nás! Naše studna je plná čisté vody, vody živé! A to je velká radost! Moc Vás chválím a děkuji Vám. Běžte teď na svá místa.